10 Stycznia (Okres Bożego Narodzenia)

Tekst Ewangelii (*?k* 4,14-22): Potem powrócił Jezus w mocy Ducha do Galilei, a wieść o Nim rozeszła się po całej okolicy. On zaś nauczał w ich synagogach, wysławiany przez wszystkich.

Przyszedł również do Nazaretu, gdzie się wychował. W dzień szabatu udał się swoim zwyczajem do synagogi i powstał, aby czytać. Podano Mu księgę proroka Izajasza. Rozwinąwszy księgę, natrafił na miejsce, gdzie było napisane: Duch Pański spoczywa na Mnie, ponieważ Mnie namaścił i posłał Mnie, abym ubogim niósł dobrą nowinę, więźniom głosił wolność, a niewidomym przejrzenie; abym uciśnionych odsyłał wolnymi, abym obwoływał rok łaski od Pana. Zwinąwszy księgę oddał słudze i usiadł; a oczy wszystkich w synagodze były w Nim utkwione. Począł więc mówić do nich: «Dziś spełniły się te słowa Pisma, któreście słyszeli». A wszyscy przyświadczali Mu i dziwili się pełnym wdzięku słowom, które płynęły z ust Jego. I mówili: «Czy nie jest to syn Józefa?».

«Duch Pa?ski spoczywa na Mnie, poniewa? Mnie nama?ci?»

Rev. D. Jordi POU i Sabater
(Sant Jordi Desvalls, Girona, Hiszpania)

Dzisiaj przypominamy sobie, że «Takie zaś mamy od Niego przykazanie, aby ten, kto miłuje Boga, miłował też i brata swego.» (1J 4,21). Jak możemy kochać Boga, którego nie widzimy, jeżeli nie kochamy tych, których widzimy, będących wszak obrazem Boga? Po zaparciu się Piotra, Jezus zapytał go, czy go miłuje: «Panie, Ty wszystko wiesz, Ty wiesz, że Cię kocham» (J 21,17), odpowiedział Piotr. Tak jak Piotra, Jezus pyta każdego z nas: «Kochasz mnie?»; zechciejmy więc mu teraz odpowiedzieć: «Ty wiesz wszystko, Panie, wiesz, że Cię kocham pomimo moich wad; ale pomóż mi Ci to okazywać, pomóż mi dostrzegać potrzeby moich bliźnich, oddawać się naprawdę innym, akceptować ich takich, jakimi są i doceniać ich».

Powołaniem człowieka jest miłość, powołaniem jest dawać siebie szukając szczęścia drugiego człowieka i w ten sposób odnaleźć własne. Jak mówi św. Jan od Krzyża, «O zmierzchu życia będziemy sądzeni z miłości». Warto zapytać siebie pod koniec każdego dnia, podczas krótkiego rachunku sumienia, jak mi wychodzi ta miłość i znaleźć jakiś element do poprawy kolejnego dnia.

«Duch Pański jest nade mną» (Łk 4,18), powiedział Jezus, cytując ten proroczy tekst. Duch Miłości, który

namaścił i posłał Mesjasza «aby ubogim niósł dobrą nowinę» (Łk 4,18), spoczywa również na nas i nas prowadzi do idealnej miłości: jak mówi Sobór Watykański II, «Toteż dla wszystkich jasne jest, że wszyscy chrześcijanie jakiegokolwiek stanu i zawodu powołani są do pełni życia chrześcijańskiego i do doskonałości miłości». Duch Święty przemieni nas, tak jak to zrobił z Apostołami, abyśmy mogli działać pod wpływem jego poruszeń i udzieli nam swoich darów: «Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie.» (Gal 5,22-23).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Zbawiciel istotnie stał się człowiekiem i z tego też faktu płynie zbawienie całego człowieka. Nasze zbawienie nie jest bynajmniej pozorne ani też nie ogranicza się ono tylko do samego ciała, lecz jest naprawdę zbawieniem całego człowieka z ciałem i duszą. Owo zbawienie dokonało się w Słowie Wcielonym.» (Święty Atanazy)

- «Jest wielu chrześcijan mających nadzieję bardzo rozwodnioną. Aby być “chrześcijaninem zwycięzcą” powinniśmy wierzyć wyznając wiarę, a także strzec wiary i powierzać się Bogu Panu naszemu. Oto zwycięstwo nad światem: jest nim nasza wiara» (Franciszek)

- «Wierzymy i wyznajemy, że Jezus z Nazaretu, urodzony jako Żyd z córki Izraela w Betlejem, (...) jest odwiecznym Synem Bożym, który stał się człowiekiem. Wierzymy, że "od Boga wyszedł" (J 13, 3), "z nieba zstąpił" (J 3,13; 6, 33), "przyszedł w ciele" (1 J 4, 2), (...) Z Jego pełności wszyscyśmy otrzymali - łaskę po łasce" (J 1, 14. 16).» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 423)